

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1913.

Treść: (Nr 200—204.) 200. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędów celnych głównych w Brodach, Dornbirn, Feldkirch, Frywałdzie, Jabloncu, Podwołoczyskach, Rumburgu i St. Pölten, tudzież Urzędów celnych pobocznych w Husiatynie, Jauernig, Niklasdorf, Rossbach, Taufers, Weidenau i Zuckmantel, wreszcie Ekspozytur urzędu celnego w Haida i Spindelmühle oraz organu ekspedycji celnej przy urzędzie podatkowym w Gmunden do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z żywymi roślinami. — 201. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia upoważnień celnych c. k. Urzędu celnego głównego w Ratyzbonie oraz Urzędów celnych pobocznych w Ach i Haibach. — 202. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu przybocznej Rady cłowej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. — 203. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia urzędów celnych do nakładania cła w obrocie pocztowym na karty do gry. — 204. Rozporządzenie, dotyczące dalszego ograniczenia obrotu przeprawnego na terytorjum bawarskiem.

200.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 11. września 1913,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędów celnych głównych w Brodach, Dornbirn, Feldkirch, Frywałdzie, Jabloncu, Podwołoczyskach, Rumburgu i St. Pölten, tudzież Urzędów celnych pobocznych w Husiatynie, Jauernig, Niklasdorf, Rossbach, Taufers, Weidenau i Zuckmantel, wreszcie Ekspozytur urzędu celnego w Haida i Spindelmühle oraz organu ekspedycji celnej przy urzędzie podatkowym w Gmunden do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z żywymi roślinami.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które należy zachować w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urzędy celne główne w Brodach, Dornbirn, Feldkirch, Frywałdzie, Jabloncu, Podwołoczyskach, Rumburgu i St. Pölten, tudzież c. k. Urzędy celne

poboczne w Husiatynie, Jauernig, Niklasdorf, Rossbach, Taufers, Weidenau i Zuckmantel, a wreszcie c. k. Ekspozytury urzędu celnego w Haida i Spindelmühle oraz organ ekspedycji celnej przy urzędzie podatkowym w Gmunden do ekspedycyowania przesyłek, nadchodzących pocztą z zagranicy a zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, rozdział a, punkt IV.), według przepisów, wydanych co do ekspedycyowania takich przesyłek przez upoważnione do tego urzędy celne.

Zaleski wr.

Schuster wr.

Zenker wr.

201.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 11. września 1913,

dotyczące rozszerzenia upoważnień celnych c. k. Urzędu celnego głównego w Ratyzbonie oraz Urzędów celnych pobocznych w Ach i Haibach.

Urząd celny główny I. klasy w Ratyzbonie oraz Urząd celny poboczny I. klasy w Ach upoważnia się

do ekspedycyowania przesyłek, zawierających żywe rośliny, wymienione w dodatku C (rozdział a. punkt IV., liczba 2.) do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej. Ponadto upowaznia się wspomniany na ostalku Urząd celny poboczny do ekspedycyowania drożdży nasiennych wedle uw. do Nru T. 616, tudzież Urząd celny poboczny II. klasy w Haibach do ekspedycyowania towarów z Nru 480 a i b i z Nru 509 b taryfy celnej aż do ilości 50 kg.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

202.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami skarbu i rolnictwa z dnia 12. września 1913,

dotyczące zmiany statutu przybocznej Rady cłowej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Statut przybocznej Rady cłowej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, ogłoszony na zasadzie Najwyższych postanowień z dnia 4. sierpnia i 1. listopada 1890, tudzież z dnia 25. maja 1906, na ostalku obwieszczeniem z dnia 12. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 114, obecnie zaś zmieniony wskutek Najwyższego postanowienia z dnia 7. września 1913, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Statut przybocznej Rady cłowej.

§ 1.

Zadaniem przybocznej Rady cłowej jest wydanie przed decyzją c. k. Ministerstw skarbu i handlu opinii w sporach, dotyczących się wymierzania należności cłowych przez c. k. urzędy celne, tudzież w kwestjach taryfowania.

§ 2.

Przyboczna Rada cłowa składa się z przewodniczącego i 81 członków.

Przewodniczy jej c. k. Minister handlu, w razie zaś doznania przez niego przeszkody jeden z dwóch zastępców, przez Ministra handlu z pomiędzy urzędników c. k. Ministerstwa handlu mianowanych.

40 członków mianuje się stałe, a 41 na propozycję izb handlowych i przemysłowych na okres trzechletni.

a) Członkami stałymi są: szesnaście osób, wybranych według swobodnego uznania przez c. k.

Ministra handlu, szesnaście przez c. k. Ministra skarbu i ośm przez c. k. Ministra rolnictwa.

b) Na wniosek izb handlowych i przemysłowych mianuje Minister handlu, jak następuje: na wniosek Izb handlowych i przemysłowych w Wiedniu, Pradze i Libercu po trzech, razem dziewięciu członków;

na wniosek Izb handlowych i przemysłowych w Bernie, Tryeście, Chebie, Olomuńcu, Lwowie, Gracu po dwóch, razem dwunastu członków;

na wniosek Izb handlowych i przemysłowych w Budziejowicach, Pilźnie, Opawie, Krakowie, Brodach, Czerniowcach, Feldkirchu, Insbruku, Solnogradzie, Lincu, Leoben, Celowcu, Gorycy, Lublanie, Bozen, Rovereto, Rowigno, Zadarze, Spljeće i Raguzie po jednym członku, razem 20 członków.

Proponując członków pod b) oznaczonych, należy wymienić zarazem zastępcę dla każdego członka.

§ 3.

Izby handlowe i przemysłowe nie są obowiązane proponować tylko te osobistości, które są ich członkami.

Członkowie, mianowani na wniosek izb handlowych i przemysłowych, mogą być ponownie proponowani po upływie okresu urzędowania.

Ministrowi handlu zastrzega się czynienie starań o obsadzenie na nowo posad członków, mianowanych na wniosek izb handlowych i przemysłowych, w razie ewentualnego opróżnienia się ich w przybocznej Radzie cłowej przed upływem trzechletniego okresu urzędowania, a w szczególności w tym przypadku, gdyby dalsze sprawowanie urzędowania bądź z powodu choroby, bądź z innych osobistych przeskód było dla takiego członka niemożliwe lub znacznie utrudnione, służy Ministrowi handlu prawo mianowania na wniosek izby innego członka.

§ 4.

W przybocznej Radzie cłowej i jej oddziałach (§ 5.) toczą się rozprawy na posiedzeniach niejawnych, według regulaminu, ustanowionego przez samą przyboczną Radę cłową, zgodnie z zasadami, podanymi przez c. k. Ministra handlu w porozumieniu z c. k. Ministrem skarbu.

Do tych rozpraw wysyła rząd według swego uznania zastępców bez prawa głosu, którzy mogą zabierać głos każdego czasu.

Przyboczna Rada cłowa i jej oddziały wydają opinie na podstawie uchwał, jakie zapadną większością głosów członków głosujących. Zdania odmienne

należy na żądanie głosujących lub zastępców rządu zapisywać w protokole.

Opinie co do sporów, dotyczących się wymiaru należności celnych, wydawać należy zawsze na podstawie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

§ 5.

Przyboczna Rada cłowa zbiera się na wezwanie Ministra handlu według potrzeby. Tworzy ona ze swego grona oddziały zawodowe, które przesyłają stosownie do potrzeby zwołuje bezpośrednio, i to z zasady co miesiąca.

Oddziały zawodowe mają prawo wzywania znawców na swoje obrady.

§ 6.

Czynności biurowe przybocznej Rady cłowej załatwia ów departament Ministerstwa handlu, któremu poruczono te sprawy.

Protokoły walnego zgromadzenia sprawdza przewodniczący i dwaj członkowie, a protokoły oddziałów dotyczący przewodniczący i jeden z członków.

Ważniejsze orzeczenia, wydane po wysłuchaniu przybocznej Rady cłowej przez c. k. Ministerstwo skarbu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu według swobodnego uznania, ogłaszane będą z krótkim uzasadnieniem, umożliwiającem stosowanie danego orzeczenia jako zasady w innych podobnych przypadkach.

§ 7.

Członkowie, którzy nie są urzędnikami państwowymi, używają w okresie swego urzędowania tytułu „radca cesarski“.

Członkowie i ich zastępcy, nie będący urzędnikami państwowymi, składać mają przyrzeczenie w ręce Ministra handlu lub jego delegata.

Urząd ich jest honorowy i żadne wynagrodzenie nie jest do niego przywiązane.

Jednakże członkom i ich zastępcom, nie mieszkającym w Wiedniu, wyjednana będzie podróż bezpłatna lub będą im zwracane koszty podróży.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

203.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. września 1913,

dotyczące upoważnienia urzędów celnych do nakładania cła w obrocie pocztowym na karty do gry.

Powołując się na punkt 12. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. października 1881, Dz. u. p. Nr. 127, w celu wykonania ustawy o stemplu od kart do gry i na dodatek B do § 23. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, upoważnia się wszystkie urzędy celne do nakładania w miarę ogólnych celnych upoważnień cła na przesyłki z kartami do gry, które mają być przez pocztę wprowadzone w wolny obrót.

Zaleski wlr.

204.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 13. września 1913,

dotyczące dalszego ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytorium bawarskie.

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 25. lipca 1908, Dz. u. p. Nr. 143, ogranicza się obrót przeprawny przez terytorium bawarskie w dalszym ciągu w ten sposób, że począwszy od dnia 1. października 1913 nie należy nadal przedsiębrać przekazywania towarów w postępowaniu przeprawnym w wzajemnym obrocie pomiędzy Urzędami celnymi głównymi w Reutte (Pfronten-Steinach), Ehrwald i Scharnitz z jednej a Urzędami celnymi głównymi w Passawie, Engelhartszell, Simbach, Solnogrodzie i Kufsteinie z drugiej strony, tudzież pomiędzy Ehrwald i Scharnitz z jednej a Bregencją-Lindau z drugiej strony i to w obu kierunkach.

Nadto znosi się obecnie obrót przeprawny po sylek olejów mineralnych z Nrów taryfy celnej 176 i 177 między Urzędami celnymi głównymi w Kufsteinie i Reutte (Pfronten-Steinach), utrzymany w mocy aż do dalszego zarządzenia rozporządzeniem z dnia 6. maja 1911, Dz. u. p. Nr. 118.

W obrocie przeprawnym między organami celnymi w Bregencji-Lindau i Reutte-Pfronten-Steinach oraz między Scharnitz i Ehrwald i na odwrót nie następuje żadna zmiana.

Zaleski wlr.

Forster wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

